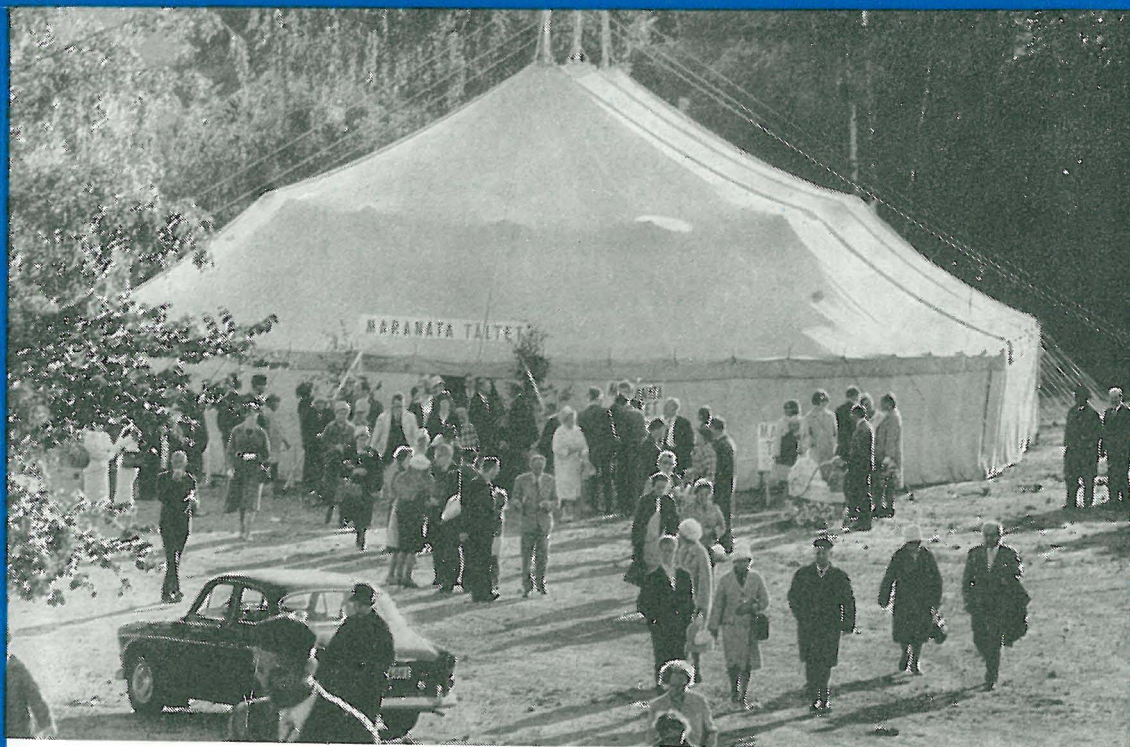

MIDNATTSRÖPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

– TÄLTMÖTEN PÅGÅR –

Runt om i landet pågår tältkampanjer. Stora skaror samlas för att lyssna till kraftens och befrielsens evangelium. Syndare mottager rening i Lammets blod, sjuka helas, Anden faller över längtande Guds barn och lovsången stiger mot höjden från renade hjärtan och helgade tungor.

VÄCKELSEN ÄR HÄR...

Det var förunderliga ting som skedde i Galiléens bygder. —

Himmelska krafter verkade — Jesus var där.

Publikaner och syndare som förut varit utestängda från all andlig gemenskap stormade fram och ryckte Guds rike till sig. Sjuka människor blev helade och av Satans makter bundna upplevde befrielse. Hosiannaropen skallade — Gud ärades — Himmelriket var nära. —

Mitt i all denna uppenbarelse av Guds härlighet och makt kommer fariséerna och de skriftlärde fram till Jesus, dessa den officiella religionens nitiska representanter, som utan att blinka, inte bara kunde räkna upp Guds krävande bud, utan också väl kände till allt det som Gud i sitt Ord lovat sitt folk. —

Klavbundna av sitt traditionella tänkande och utan att lägga märke till något av det som just då skedde rakt framför deras ögon frågar de honom: "När skall Guds rike komma?" —

Hur chockade blev de inte av det svar Jesus gav dem: "... Se Guds rike är mitt ibland eder."

Se, se — se er omkring här — se på det som just nu händer — fråga inte NÄR — NU sker det ni säger er vänta på, vill Jesus säga dem. —

Känner du inte igen fariséernas fråga? I olika variationer återkommer den ofta också i dag. NÄR skall Gud komma med sin kraft? — NÄR skall vi få se Guds arm utsträckt? — NÄR skall väckelsen vara här? NÄR, när, när! —

Och fortfarande säger Jesus: "SE GUDS RIKE ÄR MITT IBLAND EDER." —

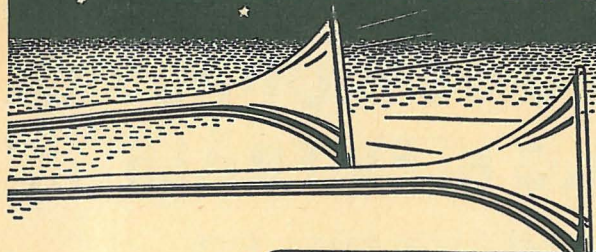
NU är salighetens dag, NU är den välbehagliga tiden, NU är Guds kraft uppenbar, NU är Jesus i sin församling, NU frälsar han syndare, NU helar han sjuka, NU döper han i helig Ande och eld, NU, NU, NU. —

Öppna ditt hjärta — NU.

VÄCKELSEN ÄR HÄR!

Anders B.

Midnattsropet

Se
brudgummen
kommer!

MARANATA

Organ för andlig väckelse

Arne Imsen:

MED LIVET SOM INSATS I Tal i Viktoriasalen, Stockholm

Jag förmodar att det är klart för oss att församlingen nu står inför sin svåraste och mest avgörande strid. En gigantisk sammandrabbning mellan ljus och mörker av sådan karaktär, att människosläktet aldrig tidigare bevittnat dess like. Och vi förstår att både den synliga skapelsen och den osynliga — både den fysiska världen och den andliga — kommer på ett eller annat sätt engageras i denna oerhörda slutuppgörelse mellan det onda och det goda. —

För egen del fasar jag, ja, verkligen fasar, när jag tänker på de här tingen — fasar inför vad som skall ske i detta folkhav. Mina mänskliga känslor tar naturligtvis ut sin rätt — jag är far till tre barn. — Jag vet, att den här generationen på ett alldeles särskilt sätt kommer att möta företeelser som ingen generation tidigare har mött — frestelser av en helt annan karaktär, och svårigheter av en helt annan art. —

Det är uppenbart att satan arbetar målmedvetet. Jag vågar säga, att vi just nu upplever en väckelse från helvetet. En väckelse som går fram över hela jorden. Och det är helt klart, att satan förfogar över resurser som är fruktansvärda. Den enskilda människan betyder strängt taget ingenting och har icke några som helst möjligheter att klara sig ifrån alla de attacker, som satan kommer att kasta in mot hela släktet, även mot församlingen.

Jag skall här beröra några områden där vi måste se läget som det är och även ta upp kampen till det pris det betingar. —

Vi för en ideologisk kamp för människovärdet — har du tänkt på det? Och när det gäller människovärdet är det fråga om människan såsom en evighetsvarelse. Det enda som kan ge henne något värde är Kristi evangelium. När människan kommer utanför Kristus degraderas människovärdet till animaliskt driftsliv. Vi kräver människovärdet tillbaka. Det innebär helt enkelt, att vi proklamerar att människan är en evighetsvarelse.

Jag skall här beröra några saker som icke längre är lokala företeelser, isolerade till ett land eller en plats, utan något som vi möter praktiskt taget var som helst på jordklotet. Det är tendenserna att degradera människan, för att slutligen skövla och skörda henne för avgrunden. Satan har till sitt förfogande vetenskap och kultur, politik och religion. Allt detta vill åstadkomma en ny moral, en ny mentalitet, där individen brytes ned och formas om till massmänniska. Självständigheten går förlorad och individerna blir viljelösa massmänniskor som formas av det bibeln kallar denna tidsålders väsende. Sådana företeelser har naturligtvis funnits i alla tider, men de har aldrig fått ett så oerhört grepp om människorna som de har idag. —

Vi lever i ett land med en, i varje fall, relativ frihet. Vi har därför frihet att predika evangelium. Denna frihet är naturligtvis en väldig tillgång men också en stor fara. Jag säger fara, därför att vi kan frestas till likgiltighet, till att tro att eftersom vi fått frihet att arbeta och har lagens skydd, så behöver vi aldrig komma i konflikt med samhället eller samhällets institutioner. Det är här vi bedrager oss, ty det ligger i verkligheten till så, att även om vi har frihet att predika, så är friheten kolossalt begränsad, då det gäller att praktisera det vi predikar. Det här är en sanning som vi kommer att få känna vid. Friheten är begränsad! Samhället säger: "Ni får frihet att predika." — Men då vi vill ta konsekvenserna av denna förkunnelse — alltså praktisera det — då sätter samhället stopp. Helbrügdragörelsen är bara ett område. På andra områden beskåres vår frihet, därför att samhället har övertagit många av den enskildes självskrivna uppgifter. Samhället blir allt mera ett förmyndarsamhälle och en fadderinstitution för oss. Samhället skall exempelvis försörja och fostra våra barn. Samhället tillhanda-

Forts. på sid. 16.

Rigmor Bergkvist:

"...DETTA HAR JAG SANNERLIGEN FÅTT UPPLEVA SEDAN JAG BLEV FRÄLST..."

Ett vittnesbörd om hur en 15-åring tar emot Jesus

"Icke skall han låta din fot vackla, icke slumrar han som bevarar dig. Nej han som bevarar Israel han slumrar icke, han sover icke. Herren är ditt skydd på din högra sida."

Ps. 121: 3—5.

Detta har jag sannerligen fått uppleva sedan jag blev frälst. Jag lämnade mitt liv åt Jesus när jag var 15 år gammal och det har jag aldrig ångrat. Jag har nu vandrat med Jesus

snart i tre år, och jag kan säga att han är trofast.

Mina föräldrar var med i en frikyrklig församling här i Borås. De hade hört av några vänner som besökt Maranata hur härliga möten det var. De fick också längtan att gå dit. —

Eftersom de var vana vid att jag aldrig följde med på några möten försökte de inte heller nu påverka mig. Men när de kom hem var de saliga, så det märktes att de fått möta Jesus. Min lillasyster talade om att hon

hade lämnat sig åt Gud och blivit frälst. Hon sa till mig: "Du måste följa med dit, jag har aldrig varit på något så glatt och bra möte. För där klappade de i händerna och prisade Gud och sjöng glada sånger. Så bad de till Gud för flera människor vilka lämnat sig till honom."

Ja, så sa hon när hon kom hem.

Jag fick en väldig längtan att gå dit, men på samma gång var jag rädd för vad mina kamrater skulle säga, om de fick

SÄRLAREGN

150 sånger

för

enskilt

och offentligt bruk

17.000 exemplar

utgångna på

ett år

Pris 1:50

Midnattsropet

Surbrungsgatan 60

Stockholm VA

Det är underbart att vara FRÄLST

Jag vill börja med att tala om att det är underbart att vara frälst och renad genom Jesu blod. Tacksam är jag också för att få vara döpt i vatten och Helig Ande. Det är en stor tillgång att ha Hjälparen. Jag tycker det är så underbart vad Jesus gör i dessa sista dagar, och att jag av nåd får vara med och tjäna honom i det lilla.

Jag hoppas också att vi ska

få vara med om större ting än det vi redan har sett. Gud vill utgjuta sin Ande. Då måste också vi vara villiga att låta oss fyllas av hans kraft.

Du, min käre vän, som läser detta och inte har mottagit Jesus, kom i dag och du skall få uppleva en underbar glädje och frid.

Monica Carlsson
Borås

reda på att jag gick dit. Min nyfikenhet blev allt starkare efter varje kväll som mina föräldrar kom hem och berättade vad som skett: Att själar blivit frälsta, döpta i vatten och i den helige ande och fick tala nya tungomål. Jag sa då till mina kamrater att det börjat en ny rörelse här i stan som heter Maranata, där de är väldigt livliga av sig och frågade om vi skulle gå dit. Först ville de inte alls, men sedan fick jag med mig några av dem. När jag kom in där blev jag först mycket förvånad av att se så många ofrälsta ungdomar där, det hade jag aldrig tänkt mig, och jag kände mig på något förunderligt sätt hemma när jag kom in där. Jag blev mycket gripen när jag fick se den frimodighet som de vittnade med och den glada sången som de med sådan inlevelse sjöng.

När jag kom ut var jag som de andra, skrattade och skämtade om det hela, fast jag visste att det var riktigt och att det varit något som jag själv längtat efter och sökt hos de fräls- ta, men aldrig funnit.

När jag sedan kom hem, skilts från mina kamrater och kommit in på mitt rum, brast jag i gråt. Jag bad till Gud ungefär så här: "Käre Gud om du vill att jag skall bli frälst någon gång så hjälp mig käre Gud att jag får bli som dessa som var på mötet. Så salig och lycklig."

Jag fortsatte att gå på möten. Jag ville inte men jag kände att det var någon som drev mig dit. Jag förstår nu att det var Gud som hade hört min bön, och bestämt, att jag skulle bli frälst, ty han hade en sådan omsorg om mig. Ett Guds ord som blev väldigt levande för mig, var att Jesus snart skulle komma tillbaka. Det vittnade de med gripenhet om.

Jag skämdes över min feghet, men fruktade människor och vågade inte bryta med Satan och gå över på Guds sida. Jag gick möte efter möte och kände hur jag blev mer överbevisad för varje gång. Det kom flera budskap som var direkt till mig. Det var väldigt svårt att alltid spela oberörd. När de kom ner och talade med mig svarade jag bara så där undvikande. Jag vet att lyckades rätt bra att dölja hur sökt jag var både för kamrater, föräldrar och de som var på mötet.

En som jag försökte undvika särskilt var predikanten. Jag hade en känsla av att han visste precis hur jag hade det.

En dag kunde jag inte stå emot längre, då gick jag rakt fram, böjde mina knän och lämnade mig åt Gud. Jag sa: "Nu orkar jag inte längre. Nu bryr jag mig inte om människor. Nu får Gud ta hand om mig och frigöra mig från denna människofruktan."

Jag kände inte något märkbart just då, men jag tackade Gud att han hade frälst mig. När jag sedan kom hem på kvällen läste jag lite i bibeln. Jag bad Gud att han skulle öppna ordet så jag förstod det på ett bättre sätt.

Redan nästa dag när jag kom ut bland kamraterna, kände jag att jag måste bekänna att jag lämnat mig till Gud, men mitt mod svek mig. När jag satt mitt ibland dem kände jag på ett förunderligt sätt att jag inte tillhörde dem längre. Det var som om de kände det på sig också, för de sa efter en stund: Vad är det med dig i kväll, du är så tyst? Mår du inte bra? Jag svarade att jag mätte inte riktigt bra. När jag sedan gick därifrån fick jag uppleva en underbar sällhet, just då förstod jag att jag var frälst, det

var därför jag kände främlingskapet så starkt. Då jag kom in på mitt rum prisade jag Gud för en härlig frälsning och fick uppleva denna härliga förvissning att jag var ett Guds barn. Ära halleluja!

Då längtade jag att vittna om Jesus. Den där rädslan som jag förut hade, bara försvann när jag prisade Gud. Så jag gick tillbaka ut igen till kamraterna, talade om att jag blivit frälst och nu ville följa Jesus.

Det blev inte så mycket mer vittnat den gången.

Sen dess har jag i sanning fått uppleva smälek för Jesu namns skull och upplevt att gå utanför lägret och bära Hans smälek. Där är det underbart att få tjäna Jesus.

Sen har jag också fått uppleva Andens dop, har gått i dopets grav med Jesus och fått av nåd begrava den gamla syndamänniskan och säga som Paulus: nu lever inte längre jag utan Kristus lever i mig. Ära Halleluja!

Vilken nåd att jag fann denna underbara glädje.

Du min käre ofrälste vän, som läser detta och icke är frälst: ta emot Jesus. Allenast han kan ge dig allt det här underbara. Det som du inte finner i världen, det finns hos Jesus. Det finns kraft, underbar kraft i Jesu sår. Hans blod renar dig från all synd. "Om nu Sonen gör eder fria så bliven i verkliga fria."

Det är inget halvt verk Gud utför, det skall du komma ihåg. Det finns kraft i namnet Jesus.

Ta emot Jesus medan det heter idag. En dag är nådens tid förbi. Jesus är snart här för att hämta sin brudskara, som tva- git sina kläder och gjort dem vita i lammets blod.

Fridshälsningar

*Rigmor Bergkvist,
Borås*

HÄR KOMMER FORTSÄTTNINGEN AV SALLY OLSENS UPPLEVELSER I FÄNGELSET I PUERTO RICO... OCH om barnhemmet "Sarons Ros"

GUD GÖR UNDER

En typisk dag för missionären börjar redan i daggröningen. Hon lagar frukost, går igenom dagens post, hjälper till med barnen — de skall tvättas, klädas och matas. — När de stora barnen kommit i väg till skolan och de små är ute och leker, då går Sally till fängelset. — Där tar hon först del av de skriftliga önskemål fångarna framställt och gör sedan sina besök i de olika cellerna.

På eftermiddagarna lämnar hon Rio Peidras för att besöka fångarnas familjer, polisen, åklagarmyndigheter, sociala institutioner etc. Under vägen gör hon sina uppköp för barnhemmet. Hon är hemma igen vid 8-tiden, äter sin middag och tar sedan itu med sin omfångsrika korrespondens. I regel är hon sys-selsatt med den till midnatt. —

Sallys oerhörda energi har sin inspiration i hennes guds-

förhållande. "Jag litar alltid på att Gud skall hjälpa mig", brukar hon säga. "Och Han har heller aldrig svikit mig — ofta har jag sett Hans under." —

För en tid sedan började hennes barn att spara pengar för att köpa en häst. Fattiga Puerto Rico-barn drömmer om att äga en häst som svenska barn drömmer om en egen cykel. En söndag berättade Sally för dem om en vän som sparade pengar för att kunna köpa hebreiska biblar till barnen i Israel. Sallys barn ville då genast ge sina besparingar till samma ändamål — nästan femtio kronor. Det var hårt, tyckte hon, men hon kunde naturligtvis inte neka dem då hon så ofta talat till dem om välsignelsen av att giva. "Men", sade hon, "vi skall inte glömma vår häst — låt oss be till Gud att Han hjälper oss." —

Nästa dag gick hon in på ett ställe för att få lite mat då hon var inne i staden. Vid bordet intill hennes satt tre herrar som hade svårigheter med att förstå matsedeln. Sally presenterade sig och hjälpte dem tillrätta. De bad henne sätta sig ner vid deras bord och de berättade att de var danska ingenjörer på väg hem. Helt tillfälligt sade en av dem: "Vi har en unghäst med oss, vi kan inte ta den med hem — vet ni någon som vill ha den?"

Sally Olsen med sin medhjälpare Rogelio Parilla som blivit helbragd-gjord från spetälska i det sista stadiet. — Märkena i sina händer bär han för att ständigt bli påmind om det under Jesus gjorde med honom.

"Jag blev lång i ansiktet", säger Sally, "och skulle helst av allt velat falla ner på mina knän och prisa Gud för Hans underbara bönesvar." — Hon berättade för dem om sina tretio barn, de blev helt begestrade och efter några timmar befann sig hästen i barnhemmets trädgård. —

I Sallys liv har det ena undret avlöst det andra. För en tid sedan satte hon igång med att

spara pengar för att starta ett "Kärlekens korståg" till en mängd olika länder för att uppmuntra andra till att börja fängelsemission. Det första land hon besökte i detta ärende var Havanna. Där träffade hon på ett hotell ett gammalt par som kände henne och aldrig kunnat glömma ett tal hon en gång hållit i Philadelphia, USA. De förbundo sig på en gång att finansiera hela hennes "Chrusade of Love". —

Nu väntar Sally på ett annat under.

Hon har givit sitt barnhem namnet "Sarons Ros" och startat en fond för att få pengar till att inköpa de fem resterande husen vid samma gata för att göra hela kvarteret till "Sarons Ros lantgård". —

Vad det än bliver av detta, är en sak säker, för männen i Rio Piedros fängelse, för deras familjer, hustrur och barn är Sally själv det stora undret.

DU KAN BLI FRÄLST!

Du min ofrälste vän, som ännu bär på din syndabörda, du som ännu ej mottagit Jesus som din personlige Frälsare: Jesus har berett en utväg för dig, ifrån alla dina problem och de bördor som synden har åsamkat dig. Du plågas varje dag av samvetskval, därför att du handlar så som du icke vill göra. Du förmår icke att göra det goda som du vill, därför att synden har gjort dig till en slav under begärelserna som råder i din syndiga natur. Syndens natur är att till varje pris tillfredsställa alla begär som finns i din kropp. Guds Ord säger, att den som lever efter den syndiga naturens begärelser han skall dö. Ty den lön som synden giver är döden. Vill du slippa evig skilsmässa från Gud min vän, då skall du fly för ditt livs skull

till Jesus Kristus, han som har försonat hela världen med Gud.

Han dog i ditt och mitt ställe, vi som var syndare och förtjänade döden. Jesus tog vårt straff. I Honom har vi förlåtelse för våra synder. Tro detta min vän, att Jesus har förlåtit alla dina synder, om du nu vill anamma detta frälsningsverk som Jesus gjort för dig. Guds ord lär oss: Gud vill ingen syndares död. Nej, han

vill att alla skall komma till kunskap om sanningen. Detta säger oss klart och tydligt: Jesus vill frälsa DIG! — Vill du bli frälst? I frälsningen blir man delaktiggjord av en ny natur som icke vill synda. (Mot-satsen till den gamla naturen som endast ville synda.) Jesus förmår att till fullo ersätta allt detta gamla som du älskat, med det nya livet från Gud. Ty du är skapad till att leva i gemenskap med Gud. Därför är livet med Jesus det naturligaste och lyckligaste liv som du kan leva här på jorden. Ty om du med ditt hjärta tror och med din mun bekänner Jesus vara Herre, att han är försoningen för dina synder, då bliver du frälst. Läs Romarbrevet 10: 9—13.

Maranatahälsningar
Oliver Strömgård

BIBELSKOLAN I STOCKHOLM

hålles i år den 17 okt.—20 nov.

Du som längtar efter att bli bättre rustad att tjäna Gud och mera orienterad i Guds ord — evangelister, predikanter och andra — hälsas hjärtligt välkomna.

Avgift: 50: — pr vecka för mat och logi. Vittnen som tjänat större delen av året på fältet kan räkna med fritt uppehälle. Utförlig annons i ett kommande nummer av MIDNATTSROPET.

Maranataförsamlingen

"GÅN UT..."

Av missionär GUNNAR EKLUND

Matt. 28: 9.

Väckelsens folk har i alla tider brunnit av en hänförelse att sprida det budskap som de själva har upplevat av Herren, och har därför gått utanför lägret och burit *Hans* smälek. Så är ock fallet med Maranataväckelsens folk, som med outtröttlig kraft och energi arbetar sig fram. Ibland den kristna ljumheten, ibland långhåriga mods, ja kort sagt ibland alla samhällsklasser så ljuder detta midnattsrop: Du vår Herre kom! Maranata!

Vi tror att detta rop skall ljuda från hav till hav, från land till land, likt profeten Jeremia som ropar: "O Land Hör Herrens Ord." Därför är det ett stort uppdrag som Herren har anförtrott oss som församling och som enskilda.

Senaste vinter fick jag en vision från Herren och den kommer att vidga våra områden då

det gäller evangelisationen. Det gäller Sydeuropa och närmare bestämt Spanien. Vi kommer därför att på vår missionsresa till Afrika att först åka till Madrid. Där har jag också kommit i förbindelse med en spansk broder som förestår en församling. De äro till antalet 60 vuxna och omkring 100 barn. De lever under mycket små omständigheter. Detta folk är djupt religiöst, bundet i traditioner och formalism, och har icke hört Evangelium, det glada frigörande budskapet. — Jag är förvissad om att detta är Guds ledning med våra liv och oss såsom väckelsens folk, att få sprida evangelium till det försummade Sydeuropa. Där är man trött på religion, som en sydeuropé, som jag mötte i Göteborg senaste vinter, uttryckte sig.

Vi har planerat att resa ut i augusti månad. Detta av prak-

tiska skäl emedan vår son Peter kommer att börja i en skola i Madrid första veckan i september. Familjebanden kommer dock att brytas denna missionsperiod emedan vår äldste son Robert icke följer med oss utan kommer att stanna hemma i Sverige för vidare utbildning.

Vi ser framemot denna missionsperiod med en vidgad syn då det gäller vår uppgift i väckelsen såsom missionärer. Vi är i stort behov av förbön emedan arbete på obruten mark kräver mycket tålmod och visdom från Gud. Bed för Sydeuropa och de vittnen som kämpar för att sprida evangelium. Glöm ej heller Afrika och väckelsens folk där. Må vi vara trogna i vår uppgift och i vårt tjänarevärv som Herren har kallat oss att fullborda.

Gunnar Eklund

*Missionärerna
Margareta och Gunnar
Eklund med sonen
Robert.*

Grupper eller enskilda som känner sig manade att ge ett offer till familjen Eklunds utresa eller ett bidrag till deras arbete kan sända detta till

*Maranataförsamlingen
Fack 207, ÖREBRO,
postgironr 64 75 03.*

Mitt första väckelsemöte på 30 år upplevde jag i Folkets Hus, Jönköping, där Maranata hade möte. Anledningen till mitt besök var att min dotter skulle döpas, och trots att jag var sjuk och svag kände jag att detta ville jag vara med om. Den söndagen glömmer jag aldrig! Under mötet kände jag en härlig, gudomlig atmosfär, och detta verkade som läkedom för min sjuka kropp. Jag tyckte att predikan var riktad bara till mig, och jag blev gripen och började rannsaka mig. Tårarna började rinna ned på mina kinder, men jag skämdes och för-

jag tröstade mig med att det kommer flera möten.

Det blev långa väntedagar utan ro, och i mitt inre ropade det: "Jesu hjälp mig!" Äntligen kom dagen, trettondedag jul 1963, då åtta syndare blev frälsda och bland dessa var jag. Gud helade mig och gjorde mig frisk. När min fru fick se att jag kunde trycka på mitt förra ömma ställe, förstod hon vad som hade skett, och denna överbevisning gjorde att hon också blev frälst samma kväll.

Det har gått många månader sedan den kvällen och jag upplever att det går från kraft till

skor i olika nöd, och han leder mig rätt i allt, halleluja. Jag vet att jag är en underlig människa för många på grund av mina skakningar, men tack och lov att jag får uppleva den härliga kraften. Jag önskar citera Joh. 7: 38: Den som tror på mig av hans innersta skola strömmar av levande vatten flyta fram, såsom skriften säger. Du, som är ofrälst, det finns en väg till livet, den går genom vår underbare Jesus. Välj honom och du får frid i ditt hjärta. Amen! *Torsten Bengtsson, Maranataförsamlingen, Jönköping*

HUR JAG BLEV ÖVERTYGAD OM ATT JESUS LEVER

Ett vittnesbörd av Torsten Bengtsson

Torsten Bengtsson

sökte dölja det genom att torka mina glasögon. Guds kraft var mäktig och jag kände att jag ville bli frälst, men Satan höll mig kvar. Det led mot eftermötet och det kom ett budskap: Gud har talat till dig! Du skall bli frälst i dag! Du blir helad nu! Jag var totalt slut, men ändå gick jag därifrån, trots att jag längtade efter frälsning och rening. På vägen hem surrade tankarna i mitt huvud. Varför kom det inte någon till min hjälp? Kände icke någon att jag var gripen och sökt av Gud? Om så hade varit hade allt kunnat vara annorlunda nu, men

kraft. Jag har haft många upplevelser med vår underbare Jesus, vår "Allsmäktige Gud". Han talar till mig, han ger mig kraft och underbara strömmar, han använder mig på ett underligt sätt och jag har av nåd fått mottaga många gåvor bl. a. uppenbarelsens gåva. Är jag värdig allt detta? Vänner, själv är jag ingenting, det är Jesus som skall ha all äran. Vid fem olika tillfällen har Gud talat till mig om människor, som skall lämna detta jordiska, och manat mig att tala med dem om frälsning. De är alla döda nu. Gud talar till mig om männi-

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer den 1 och 15 varje månad.

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Redaktionskommitté
DONALD BERGAGÅRD
ERIC-GUNNAR ERICSSON
ANDERS B. ANDERSSON

Tidningens adress:
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA
Tel. 32 80 02 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren.-pris kr. 21: — pr år,
11: — pr halvår, 5: 50 pr
kvartal.

För pren. pg 57 16 20

Här ger oss Jesus en allvarlig och skrämmande bild av en man som hade befriats från en ond ande — men — som förblev tom eftersom han ej lät Guds ande uppfylla det tomrum som nu fanns. Detta blev nu för honom värre och farligare än det som han tidigare hade upplevat. Han räknade inte med att den onde anden skulle komma tillbaka till sitt hus igen, för att se efter hur det stod till, om det stod ledigt.

**Att huset är fejat och prytt
bryr sig den onde anden
inte om,**

huvudsaken för honom är, att det är tomt. Det är därför som Guds ord (Efes. 5: 17—20) talar om för oss hur viktigt det är att vi låter oss uppfyllas av den Helige Ande.

Då den onde anden kom tillbaka och fann huset fejat och prytt, *men tomt*, då gick han åstad och tog med sig sju andra onda andar, som voro värre än han själv och de gick ditin för att bo där, och så blev, säger Jesus, för den människan det sista värre än det första.

Jag tror att många som i dag äro avfällingar, ja kanske rent av motståndare till Guds verk, skulle ha varit härligt frälsta, uppfyllda av den Helige Ande och väckelsekristna, om de hade räknat med den onda andevärlden som en realitet och haft mera kunskap om att den onda anden kommer tillbaka för att se efter om huset är tomt och därmed ledigt för inflyttning. Hade vederbörande haft denna kunskap, hade han eller hon räknat med denna risk och varit på sin vakt och insett att det inte räcker med att hjärtat är rent, fejat och prytt, utan att det också måste uppfyllas av Helig Ande.

**Förstån vad som
är Herrens vilja!**

Varen alltså icke oförståndiga, utan förstån vad som är Herrens vilja, säger Paulus i Efes.br. 5: 17. Här vilar ett stort ansvar på oss som äro Herrens vittnen. Att vi verkligen predikar ett fulltonigt evangelium. Paulus säger, att all skrift som är ingiven av Gud, är ock nyttig till undervisning, till upprättelse, till fostran i rättfärdighet, så att en gudsmänniska kan bliva fullt färdig. väl skickad till allt gott verk. 2 Tim. 3: 16—17. Läs också Tess. 5: 23, Hebr. 4: 12.

**Att få sina synder förlättna,
räcker inte**

Att det finns syndernas förlåtelse genom Jesus, det är en underbar sanning. Det är också stort att veta detta, att Jesu Kristi Guds Sons

*"När en oren ande har farit
kring i ökentrakter och söker ef
Då säger han: Jag vill vända
ifrån. Och när han kommer dit
och prytt, då går han åstad och
är värre än han själv, och de
den människan det sista värre
Så skall det ock gå med detta*

blod renar oss från all synd. Men det är också en allvarlig sanning att vi inte kan slå oss till ro med detta. Förlåtelse betyder: att sända iväg. När därför någon har fått syndernas förlåtelse, då är det gamla förgånget, ivägsänt, men det är lika viktigt att något nytt kommer. 2 Kor. 5: 17.

Att det gamla sändes iväg är en negativ välsignelse, det är verkligen gott att bli av med allt skräpet, men sedan skall den som blivit frälst fyllas med den Helige Ande och få en positiv välsignelse.

**I urkristen tid var man
väldigt angelägen om
Andeuppfyllelsen**

Människor fick sina synder förlättna, döptes omedelbart i vatten, därefter döpte Jesus dem i Ande och eld. Petrus ropade på pingstdagen ut: Gören bättring och låten alla döpa eder till edra

HÖGAKTUELLT

eller FYLLD av ANDEN?

och Karlsson

*en människa, vandrar han om-
, men finner ingen.
ka till mitt hus, som jag gick ut
mer det stå ledigt och vara fejat
med sig sju andra andar, som
in och bo där; och så bliver för-
t första.
slükte.”* **Matt. 12: 43—45**

synders förlåtelse! Men — han stannade inte där utan fortsatte: Så skolen I såsom gåva undfå den Helige Ande. Alltså, något sändes iväg och något nytt skulle då komma. Det står, att de som då togo emot hans ord, de läto döpa sig, och så ökades församlingen på den dagen med vid pass tretusen personer. Apg. 2: 38—42.

Och dessa höllo fast.

Dessa frälsta, vattendöpta och andedöpta, de blevo inte avfällingar efter en tid, de blev inte åter bundna av främmande makter, nej, tack och lov, *de höllo fast* vid apostlarnas undervisning och behövde därför inte i okunnighet driva omkring för vart vindkast i läran vid människors bedrägliga spel när de illfundigt söka främja villfarelsens listiga anslag som Paulus säger i Efes. 4: 14. Nej, tack och lov, *de höllo fast* vid brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna.

Låten eder fastmer uppfyllas av Ande

Nu i denna sena tid behöver vi förnyas gång på gång. Vi behöver att ha mycket med Jesu blod och med smörjelsen att göra. Ty liksom man inte utgöt olja på oblodigt offer fordom i gamla förbundets tid, utan uteslutande på de helgade och avskilda 2 Mos. 30: 32, så faller icke heller i dag den Helige Ande på orena människor. Först blodet, sedan oljan. Blodbestänkta och oljesmorda skall Herrens konungsliga prästerskap vara i dag för att kunna leva i seger och för att kunna lösa de bundna. Icke endast en eller några stycken i församlingen skall vara smorda, utan Jesus vill att alla Guds barn skall vara uppfyllda med ande. Liksom tabernaklet i öknen och allt vad som hörde till det, skulle smörjas med olja, 2 Mos. 40: 9, så skall varje lem i Guds församling vara smord med glädjens olja, då blir det inget gnissel utan allt går friktionsfritt i den andliga verksamheten. Tack och lov att detta är Jesu vilja! Låt oss verkligen sträva efter att förstå vad som är Herrens vilja!

Jesus kommer snart!

Det kan inte nog poängteras hur viktigt det är att vi äro på vakt i denna religiösa tid som har ett sken av gudsfruktan men icke vill veta av dess kraft. Paulus säger med bestämdhet: Vänd dig bort ifrån sådana, 2 Tim. 3: 5.

Vi måste också vara på vår vakt då de olika andarna kommer och vill förlama oss i arbetet för Jesus. Jag tänker på den stumme anden som kan stänga till för en hel församling när den inte blir bortdriven. Om den stumme anden får stänga till, så blir följden att ett par religiösa vanebedjare beder några formfulländade förnuftsböner för att fylla ut programmet. Därefter kommer vanmaktsanden och stänger till så att det blir så kvavt att man knappt kan andas. Det ser ut som att det till stor del är denna ande, som i denna tid strax före Jesu tillkommelse, anfaller Guds församling.

Men, tack och lov, så kommer genom smorda vittnen budskapet om full förlösning till församlingen. Du är löst från din vanmakt! Liksom kvinnan som varit hopkrumpen rätade upp sig och prisade Gud, Luk. 13: 13, så rätar församlingen upp sig igen och prisar Herren för full seger. Jesus har löst oss från våra synder med sitt blod. Låt oss därför vara starka, uppfyllda med Ande, så att vi kunna hålla oss i segerställning! Amen.

DEN OBJUDNA GÄSTEN

Av Alex Daleskog

"Ty döden stiger in genom våra fönster, han kommer in i våra palats, han utrotar barnen från gatan och ynglingarna från torget." Jer. 9: 21.

Profeten talar om vad som skulle övergå folket om ingen ändring och bättring kom till stånd. Han talar om död och förintelse. Döden är en ovälkommen gäst men den kom till världen genom olydnad och den följer släkte efter släkte. I vår moderna tid försöker man att förebygga och förhindra mycket av svårartade sjukdomar och lidanden och det är ju inget ont i det, men inget kan ändå förhindra döden. Vi människor gör ofta upp resplan för hela livet men ack, så många misräkningar vi fått uppleva, då vi likasom velat dirigera Gud. Men om vi lämnar allt i Hans hand hur tryggt och säkert det känns att leva då, ty om vi bidar stilla så förer Han oss rätt. Halleluja!

Jeremia säger att döden stiger in genom våra fönster och hur sant är inte detta; när vi tycker det är som bäst och lyckligast så kommer den objudna gästen och skövlar i slott såväl som i koja. Vem kan förhindra och säga nej? Ingen, vare sig man är frälst eller ofrälst.

Försöker man att tala med människor om döden och det eviga livet, så rycker man bara på axlarna och småler, men det

är allvarligare än så, det gäller vårt eviga väl. Jag för min del har både som ofrälst och frälst alltid respekterat döden, hur gör du?

Jag kommer ihåg ett tillfälle i mitt liv då jag var nära evigheten genom en olyckshändelse. Jag vaknade på sjukhuset.

Vi var flera man som arbetade vid samma plats men jag tror vi var bara 5–6 stycken som trodde på Gud. Jag fick höra efteråt att det talades om, att D. var ju på den säkra sidan, han var ju pingstvän. Men det räcker inte bara att vara pingstvän, man måste ha en levande tro på Gud, så man är redo när Han kallar.

Må vi bröder och systrar, med den nåd Gud ger oss, vittna för våra medmänniskor och framhålla hur allvarligt det är att leva, men hur underbart det är att vara frälst inför dödens allvar. Jeremia säger att döden utrotar barnen från gatan och ynglingarna från torget. Amos skriver så allvarligt i 4: 12, må vi alltid vara beredda att möta Gud. Det ryser i mig när jag läser om hur människor ryckas in i evigheten genom svåra olyckshändelser.

Kanske du, som läser dessa rader, en gång varit frälst och beredd att möta Gud, men av någon orsak kommit på sidan av vägen? Börja då på nytt! Jesus vill möta dig.

UTANFÖR LÄGRET

Under fjorton år tillhörde jag en döpareförsamling, där jag plikttroget regelbundet besökte mötena. Men ibland frågade jag mig om jag verkligen upplevde psalmistens ord: "Jag gladdes när man sade till mig — vi skola gå upp till Herrens hus." — Var jag glad? Var fanns glädjen i gemenskapen? Kärleken? —

Det första Maranata-mötet jag var med på, satte myror i huvudet. Det var för stormigt tyckte jag, men drogs ändå oemotståndligt dit, det ena mötet efter det andra och jag började att känna mig glad att få gå till Herrens hus. —

Då det bjöd mig emot att stå med en fot i en församling och den andra i en annan, begärde jag mitt utträde. Den mer eller mindre skenbart partitrogna fick då sin sedan länge eftersträlvade berömmelse för trohet. Jag fick då också se vad som var falsk och vad som var äkta vara. Fariséen försvann. Jesus sade: Huru skolen I kunna tro, I som tagen emot pris av varandra och icke söker det pris, som kommer från honom som allena är Gud. — Människor övervärderar och undervärderar. Jesus dömer och värderar rätt. Gud ske lov att Herren känner de sina och vet var dom finns. —

Jag är glad att få gå utanför lägret och bära Hans smälek. I alla församlingar är det ju bara människor med fel och brister. Men jag trivs med Maranatavännerna och upplever gemenskap och samhörighet. Må vi alltid förbli fria från människodyrkan och uppdelningar i högre och lägre kaster.

"Guds namn behåller segern och alla segra med som stå uti Frälsarens led."

Selma Kallin

Mid- sommarsommar- konferens i Falköping

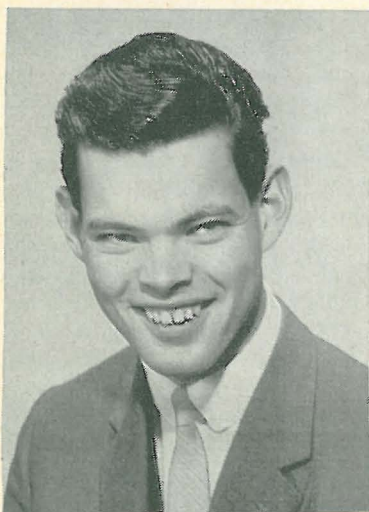
Under midsommarhelgen har stora konferenser hållits på olika platser i landet. I Falköping samlades stora skaror, syndare frälstes, sjuka helades och Guds Helige Ande föll.

Tag emot JESUS och upplev den verkliga frälsningsglädjen

Förr levde jag i världen och sålde pop-skivor, nu är jag härligt frälst, sprider Midnattsropet, vittnar om Jesus och säljer andliga skivor. Ära vare Jesus!

En tid var jag avfälling — det var en mörk tid.

Så började jag läsa Midnattsropet, det väckte mig och visade mig vägen tillbaka. —

Sven-Erik Jonasson

Söndagen den 20 september 1964 gick jag och en kompis på bio. Jag hade nöd i mitt hjärta och längtade efter frälsning. Då uppenbarade sig Gud för mig i en syn. Jag såg Golgata kulle och Jesus på korset rakt framför mina ögon. Jag blev så gripen att jag gick raka vägen

till ett andligt möte och lämnade mig åt Jesus. Jag blev härligt frälst. Jesus renade mig från mina synder och jag blev en ny skapelse i Jesus Kristus. 2 Kor. 5:17.

Fyra veckor efter min frälsningsupplevelse döpte Jesus mig i den Helige Ande — det var en härlig upplevelse. Varje dag är jag så lycklig och salig och längtar att se Jesus först av allt. —

Nu har Gud lett mig in i denna härliga väckelse och det prisar jag Jesus för.

Du som inte är frälst — tag emot Jesus och upplev den verkliga frälsningsglädjen. Då har du fått något som räcker i evighet. Du kan också få bli en brudesjäl som kan säga: Maranata — Du vår Herre kom!

*Sven-Erik Jonasson,
Hudiksvall*

VÄCKELSEN FORTSÄTTER I HÄLSINGLAND

Maranataförsamlingen i Edsbyn upplever nu en verklig segertid. Guds ord har framgång, skaran förökas och den helige Ande frigör från främmande ok. Många har samlats för att få del av försoningens budskap. En härlig bönens och lovsångens Ande har varit verksam, vilket har skapat förutsättningar för Gud att verka. Flera har

Bernt Martinsson

blivit Andedöpta och några har mottagit Jesus till frälsning. Hänförelsen för själars fräls-

ning finns i mångas hjärtan och det är inspirerande att se den hängivenhet med vilken de ger sig in i arbetet.

Jag vill här till Jesu ära berätta något av vad Han gör. En ung flicka började gå på våra möten och hon kom igen kväll efter kväll. Ett möte döpte Jesus henne i den helige Ande och hon talade i nya tungor. Nu dröjde det inte länge förrän dopfrågan blev klar för henne och han var nu villig att låta döpa sig i vatten enligt Apg. 2: 38.

En man i medelåldern kom

MED LIVET SOM INSATS *Forts. fr. sid. 3.*

håller inte bara sjukvård utan också en viss själavård fastän det till sitt väsen är kristendomsfientligt. Man har av politiska eller demokratiska skäl tvingats acceptera en minoritets krav på att få predika evangelium. —

Kyrkorna kan anpassa sig efter tidsandan och samhällets krav, påverkas och upplösas inifrån, och så undergå en strukturförändring. TRON kan dock aldrig rationaliseras — aldrig. Vad sker då kyrkorna eller enskilda kristna anpassar sig här? Jo, då sker en urvattning av evangelium som förvandlar själva innehållet. Man har symbolerna kvar, man har samma mötesformer kvar, man har organisationerna kvar, men ett faktum är att det bara är den yttre ramen man har kvar, medan innehållet helt har förändrats. Vad har skett? Jo, den uppriktiga troheten mot Kristus har gått förlorad. — Sedan är det i regel dessa fallna kyrkors och rörelsers läror som blir normgivande för samhällets lagstiftning i olika religionsfrågor. —

Evangelium får alltid en negativ betydelse då det upphör att praktiseras. Det leder till förstockelse och förhärdelse.

Det sägs i vårt land i dag att alla kyrkosamfund tror på helbrägdagörelse. Men vad gör det, om alla kyrkor säger sig tro på helbrägdagörelse när de nästan alla är avhållsamma i förkunnelsen, i varje fall mycket återhållsamma, och helt avhållsamma då det gäller att praktisera förkunnelsen. Om vi upphör att ge sanningen om helbrägdagörelse den plats bibeln lär, då har vi tagit bort en stor sektor av evangelium.

Varje sanning vi predikar måste ju få konsekvenser för de människor vi predikar för. Predikar vi pånyttfödelse genom tron, så måste ju individen tro sig fram till en upplevelse av pånyttfödelse. Predikar vi dop i vatten så gör vi det med den avsikten att människorna skall lyda Ordet och låta sig döpas. En del förhärdar sig inför budskapet och andra tar

emot budskapet. Men om det finns sådana som förhärdar sig, så prutar vi ju därför icke av på dopförkunnelsen. Det vi har sett i Guds ord, det predikar vi med frimodighet, eller hur? Vi ändrar ingenting i förkunnelsen därför att människor reagerar emot den. Vi vet också att då människor döper sig kan det få oerhörda konsekvenser för dem. Det kan betyda, att en man eller kvinna kastas ut ur sitt hem, pojkar och flickor bortstöts från sina föräldrar, och inte nog med det, de utsättes dessutom för den mest hänsynslösa förföljelse ifrån sina kamrater. Vi döper femton—sextonåringar som återvänder till skolan och avlägger ett frimodigt vittnesbörd om Jesus Kristus, och de möts av en förföljelse som är fruktansvärd. Kanske inte alla gånger av fysiskt lidande men av en psykisk terror, både från ogudaktiga lärare och från kamrater. Det vi predikar får alltså konsekvenser för individerna och vi kan icke uppmana människorna att avstå från att lyda evangelium därför att detta kan få så ohyggliga verkningar. —

Varje steg på trons väg medför konsekvenser och vi måste ta dem. —

Dopsanningen är nu accepterad av samhället efter årtionden av motstånd från kyrkligt håll. Vi behöver åtminstone inte vara rädda för att bli fängslade för att vi predikar dop och döper människorna. För etthundra år sedan utvisades den förste baptisten ur vårt land — det skötte kyrkan om. Han anpassade sig inte efter kyrkans och samhällets krav. En annan man satt fängslad i bortåt tjugo år för inte alltför länge sedan, därför att han vägrade låta döpa sitt barn. Det var också prästerna som sörjde för detta och den kyrka, skökokyrkan, som nu blivit demokratins religiösa pangbrud.

Vi får i vår förkunnelse icke vika tillbaka på något område. Och var och en måste vi vara redo att ta konsekvenserna av vår tro — tro och handla med livet som insats.

Vi återkommer.

också ofta på våra väckelsemöten. Jag talade med honom flera gånger om frälsningens nödvändighet men han ville vänta. På ett möte en torsdagskväll talade jag med honom på nytt men fick till svar: "Jag kommer på söndag." På lördagskvällen då det var troendemöte var han där igen och när församlingen böjde knä böjde han också knä och mottog Jesus i sitt hjärta till härlig frälsning. När söndagens möte begynte var han härligt frälst och var med och prisade Gud. I påskhelgen döptes han och den unga systern. Cirka tusen personer trängdes i och utanför Folkets Hem, som inte förmådde rymma alla.

Jag har förstått av Guds ord att vi måste få personlig kontakt med dessa ungdomar som aldrig besöker kyrkorna.

Vi måste in i raggarbilarna, vi måste nå dansbanornas och biografernas besökare med försoningens och frigörelsens evangelium. Vi förmår inte frälsa dem men Jesus förmår allt. Det finns ett kärlekens måste där Kristi kärlek tvingar och vi måste handla. Vilken nåd att få peka på Honom som är syndares vän.

Sveriges ungdom längtar efter evangelium och vad Sverige behöver i dag är banbrytare för

frigörelsens evangelium. Detta låter kanske illa i mångt öra, men efter ett besök som Gunnel och jag gjorde på läroverket i Ljusdal förstod jag ännu bättre att Sverige behöver ett rent och oförfalskat evangelium. Eleverna vilka nu tagit studenten läste om olika trosläror och hade lyssnat till en bandinspelning där kristna ungdomar vittnade. Av detta hade de fått det intrycket att frälsningen var så dålig att den inte håller för t.ex. att umgås med syndare. Hur skall då de göra som har ofrälsta i familjen. Att läsa dagspressen föreföll också hotande mot frälsningen. Vi fick ett underbart tillfälle att vittna om den Jesus vi mött och den frälsning vi upplevat. Vi förklarade för dem att den Ande som Jesus givit oss är starkare än den makt som är i världen och att om vi är bland ofrälsta för att vittna om Jesus så påverkas inte vi av den Ande som är i dem så att vi blir avfällingar. Nej, den Ande som är i oss påverkar dem för att de om möjligt skall mottaga Jesus till frälsning. Jesus är fortfarande publikaners och syndares vän. Vi var inbjudna för att ha ett samtal med dem på 40 minuter då de skulle få tillfälle att utfråga oss om frälsningen vi äger. Det blev ett verkligen in-

*Dop
i
Eds-
byn.*

tressant samtal där eleverna deltog med sådan förtjusning att en rast och en musiklektion också togs i anspråk. Så det blev 90 minuter istället för 40.

Vi vill ha vårt hem öppet för behovets barn och flera är ofta hemma hos oss. Vi läser Guds ord, beder och sjunger Herrens lov tillsammans med dessa ungdomar. Någon har gråtit av tacksamhet, andra har varit förvånade. Vi har hört dem säga när de gått: "Något sådant har vi aldrig varit med om förr." I dag är några av dessa ungdomar frälsta. Jag är övertygad inom mig att de bär på en helig kallelse att tjäna Jesus. Gud har gripit deras hjärtan, kärleken från Honom på korset manar, vem kan komma undan den rösten. Tålmodigt kallar Han gång på gång, först när du har sagt ditt helhjärtade JA, blir du nöjd. Säg det i dag och du skall uppleva Guds möjligheter i ditt liv.

JESUS KOMMER SNART!

Bernt Martinsson

Tältmöten i Vetlanda

Guds ord har mäktigt verkat i Vetlanda under den tältmötesserie som hållits. Skaror av människor har samlats för att lyssna till evangelium i tal och ton.

En särskild förnimmelse av

Herrens närvaro genom sin ande förspordes i varje möte. Joels profetia om en särskild andeutgjutelse över församlingen i tidsålderns avslutning blev särskilt levande genom det underbara särblåregn som fallit under mötena.

Flera själar har mottagit frälsning i Jesus Kristus. Många har blivit förnyade, andra åter har fått känna Guds kraft till upprättelse och helbräddagörelse.

All ära tillhör Jesus!

Flera bröder har tjänat under mötesserien, bl. a. Helge Erixon, Björne Erixon, Anders B. Andersson, Ernst Karlsson, Ivar Rudgard m. fl.

Bröderna Runo Erixon samt Lennart Axelsson har tillsammans med Maranataförsamlingen i Vetlanda fått tjäna Herren under hela serien.

Vi tackar Gud för dessa bröder och för det frigörande budskap som framburits.

Med fridshälsningar
Ingvar Strömbäck

ELIAS GUD LEVER

"Och Elia trädde fram för allt folket och sade: Huru länge viljen I halta på båda sidor? Är det Herren som är Gud, så följ en efter honom, men om Baal är det, så följ en efter honom." —

1 Kon. 18: 21.

Elia reste ett altare åt Herren, då de andra offrade åt sina gudar. Och Herren var den som svarade med eld. Det är likadant idag. Vi står alla inför ett avgörande: Vem viljen I tjäna?

Den som vill tjäna Jesus kan inte leva halvhjärtat. Jesus begär hela din varelse. Ge honom allt och du skall få börja vandra i Kanaans land — det

land som flyter av mjölk och honung. —

Du får säkert också gå igenom nöd, lidande och förföljelse även från den religiösa massan. Så fort någon vill ställa sig helt till Guds förfogande och ta upp kampen på allvar och inte acceptera ett halvhjärtat Kristusliv blir det så. —

Du skall ha klart för dig, min vän, att väckelse är ingenting man bara drager igång med. Guds eld måste falla. Detta sker endast genom att vi ställer oss odelat till Guds förfogande och lever i bönungångelse med Gud. Elden faller endast i renade hjärtan. —

Jag önskar också att du som är ofrälst skall vända om till Herren och bli hans sändebud — Herren behöver också dig.

Margareta Löfsund

SE, DIN KONUNG KOMMER TILL DIG

Jag hoppas att mitt vittnesbörd om vad Jesus gjort för mig skall bli till välsignelse för någon.

Jesus är underbar.

Om jag kunde alla världens språk så skulle det ändå inte gå att förklara hur underbar han är. Orden räcker inte till.

Jag vill citera ett par ord ur Bibeln, som är mig kära: "Fröjda dig du dotter Sion, höj jubelrop du dotter Jerusalem. Se din konung kommer till dig, rättfärdig och segerrik är han. Han kommer fattig ridande på en åsna, på en åsninnas fåle." Sak. 9: 9. Dessa ord har blivit så levande för mitt hjärta. —

Se, din konung kommer också till dig min vän. — Det är så

underbart att han kommer till dig, för att rädda dig. — Från vad skall han rädda dig? Jo, från synden. —

Du och jag är i avsaknad av härligheten från Gud därför att vi har syndat. "Ty var och en som gör synd, är syndens träl." Guds ord säger att vi är syndare. Ja, döda i synd och överträdelser. "Ty den lön som synden giver är döden, men den gåva som Gud av nåd giver är evigt liv i Kristus Jesus." —

Vad skall vi då göra?

Jag var själv under samma dom, som den man var, om vilken vi läsa: "Och en av ogärningsmännen som voro där upphängda smädade honom och sade: 'Du är ju Messias, hjälp då dig själv och oss.' Då tillrättavisade honom den andre och svarade och sade: 'Fruktar icke heller du som är under samma dom? Oss vederfares detta med all rätt, ty vi lida vad våra gärningar äro värda, men denne man har intet ont gjort.' Sedan sade han: 'Jesus, tänk på mig

då du kommer i ditt rike.' Jesus svarade honom: 'Sannerligen säger jag dig, i dag skall du vara med mig i paradiset.'" Luk. 23: 39—43.

Vi skulle också lida för våra synder, men Jesus tog våra synder på sig då Han dog på Golgata. Jesu kärlek som där strålar fram, är ett ljus som skingrar allt mörker. Rövaren visste att han själv var dödsdömd, men ödmjukade sig, och blev en bedjande syndare som fick uppleva frälsning och befrielse. —

Jesus led på korset inte för sina gärningar, Jesus hade intet ont gjort, men han dog för mig — och för dig. Jag var dödsdömd. Mitt gråtande hjärta bön hörde han. Ja, min själ blev förvandlad och strax därefter blev jag andedöpt. Halleluja! Sedan fick jag vandra vidare till dopet, dö bort ifrån synden och begrava den gamla människan.

*Fridshälsningar
Raimo Muistama*

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

Aage Samuelsen spelar och sjunger egna sånger

HEP - 106

Han alltid hjelpe vil
Jeg sunket var
Se, det er veien
Løft din sjel

HEP - 111

I am happy every day
Jeg synger glad om
vennen Jesus
Hvor i verden du går
Kilden i Davids hus

HEP - 123

(Møte-opptak)
På evangelisk møte
Jesus bryter hver en lenke
Å hvor jeg er glad
Den Hellig-And og Ild
Glory, glory, glory

HEP - 125

Han er nær
Jesus er livet for meg
Det strømmer fra
Frelserens hjerte
Tro på Jesus
Bli virkelig fri
Av sølv og gull
Ilden brenner
Å, så underbart
Underfull

HEP - 244

Hva er verden uten Ham?
Syng en Hallelujasang
Jeg er herlig løst og fri
I klippen honning er

HEP - 133

(Møte-opptak)
Gud er god
Jeg synger høyt av glede
Det budskap herlig klirker
La en dråpe av blodet

HEP - 140

Takk Jesus kjær
I Kanaans skjønne land
Jesus fra Nasaret formår
Du synder som er her

HEP - 210

Snart jeg farer mot sky
Mer og enda litt mer
Kjærlighet fra Gud
Du kan frelse få i Jesus,
kjære venn

HEP - 200

Gud er mektig
O underfull
Ære skje Hans navn
Nu vil jeg fortelle om
min Jesus kjær

HEP - 218

O Jesus, Du som fyller
alt i alle
Oppe i himmelen
Et herlig liv jeg eier
Jeg vil nå synte
en sang om Jesus

NY LP-SKIVA

Se annons næsta sida!

Använd beställningstalongen nedan.

HEP - 175

Det lønner seg å be
Sarons Rose
I mange lyster
jeg bunnet var
Han luter nok sine

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

Namn:

Postadress:

Obs.! Ny tidning erhålles gratis vid beställning.

..... st. LP-skiva MREP 102 (Från pingstkonsferensen) Pris 25:—.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 12599.

NU ÄR LP-SKIVAN HÄR!

*med direktupptagningar
från Pingstkongressen i Stockholm*

KORTA VITNESBÖRD

FÖRSAMLINGSSÅNG • STRÄNGMUSIKSÅNG SOLO- OCH DUETTSÅNG

Till ackompanjemang av
HAMMONDORGEL och FLYGEL, ELGITARRER, DRAGSPEL och SAXOFONER

Rogelio Parilla sjunger tillsammans med Sally Olsen

Pris 25:-

VINSTEN TILLFALLER MIDNATTSROPETS TIDNINGSMISSION

BESTÄLL DEN REDAN IDAG!

(Använd talongen på föregående sida)